ANII DE AUR AI REPUBLICII

Intregul nostru popor sărbătorește la 30 Decembrie împlinirea a 26 de ani de la proclamarea republicii, eveniment de însemnătate epocală în viața patriei, care a marcat o nouă și glorioasă etapă de dezvoltare în istoria României.

Crearea republicii reprezintă o încununare a luptei duse de-a lungul secolelor de poporul român, de forțele sale cele mai înaintate, pentru eliberare națională și socială, pentru neatîrnare, progres social și o viață mai bună. Înfăptuirea acestui vis de veacuri al națiunii noastre a devenit, însă, posibilă abia în condițiile politico-sociale noi create după actul istoric de la 23 August 1944, în contextul profundelor schimbări democratice, revoluționare, care s-au produs în societatea românească, ale acțiunilor de masă pentru răsturnarea claselor exploatatoare și cucerirea puterii de către proletariat, în alianță cu țărănimea.

Evocînd marele eveniment la ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale, din 29 decembrie 1972, consacrată celei de a XXV-a aniversări a proclamării republicii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta în ampla cuvîntare rostită cu acest prilej :

„În fruntea acestor lupte s-a situat permanent Partidul Comunist Român, care a înmănunchiat într-un front unic toate forțele înaintate ale națiunii, asigurînd cucerirea de noi și noi poziții în viața socială și politică, realizînd izolarea reacțiunii și înlăturarea de la conducerea țării a partidelor politice burgheze, a claselor exploatatoare. Abolirea monarhiei și proclamarea republicii au fost impuse, ca o necesitate obiectivă, de evoluția luptei revoluționare, de transformarea democratică a societății românești. Toate aceste transformări au fost rodul luptei eroice a maselor populare, al activității politice a forțelor sociale revoluționare, democratice, patriotice, în cadrul cărora rolul principal l-a avut Partidul Comunist Român".

Realizarea republicii — veche și arzătoare aspirație a poporului — a găsit un puternic ecou în conștiința milioanelor de oameni ai muncii din întreaga țară. Masele largi populare au salutat cu satisfacție și bucurie măreața victorie obținută prin luptă, exprimîndu-și hotărîrea nestrămutată de a-și închina toate forțele consolidării și înfloririi republicii, apărării libertății și suveranității sale, ridicării ei la un loc demn în marea familie a națiunilor lumii.

Privim în urmă, cu o justificată mîndrie patriotică, la cei 26 de ani străbătuți sub stindardul republicii. Făcînd bilanțul lor, putem aprecia că rezultatul principal al muncii și luptei desfășurate în toată această perioadă, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a fost asigurarea victoriei depline a socialismului în patria noastră. România s-a transformat într-un stat socialist industrial-agrar în plin progres, cu o industrie dezvoltată și o agricultură în plină modernizare, cu o știință și cultură înfloritoare, cu un nivel de trai tot mai ridicat.

În prezent, toate forțele poporului nostru sînt concentrate spre înfăptuirea cu succes a programului trasat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului în vederea făuririi societății multilateral dezvoltate pe pămîntul României. Am fost, în acest an care se apropie de sfîrșit, martorii unor remarcabile fapte de muncă, ai puternicei efervescențe creatoare declanșate de chemarea partidului pentru înfăptuirea înainte de termen a cincinalului. Amplul dialog pe care partidul, secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, îl are permanent cu națiunea, prețioasele indicații date de șeful statului, în cele mai diverse domenii ale activității materiale și spirituale a poporului nostru, au condus la noi și prețioase inițiative, la însemnate izbînzi repurtate pe frontul muncii, al producției.

În contextul acestui progres general s-a înscris și mișcarea noastră de educație fizică și sport, puternic impulsionată de apariția Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973. Acest important document de partid a adus un suflu nou în acțiunea de răspîndire a exercițiului fizic în rîndul maselor, în activitatea de educație fizică și sport a elevilor și studenților, în domeniul performanței.

De pe platforma realizărilor obținute în 1973, mișcarea sportivă românească abordează noul an cu conștiința marilor responsabilități care îi revin în cadrul măreței opere de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

FOTBALUL NOSTRU LA HOTARUL DINTRE DOI ANI

Cu toată nemulțumirea pe care ne-a produs-o ratarea calificării echipei noastre naționale pentru turneul final de anul viitor al Campionatului mondial, anul care se încheie nu este lipsit de unele evenimente notabile pe agenda fotbalului românesc.

În 1973, acest popular sport a continuat să se manifeste ca una din disciplinele cele mai răspîndite și mai iubite la noi, dezvoltarea sa, „priza" sa la marele public rămînînd, mai departe, nealterate.

Sînt semnificative, în acest sens, nu numai cifrele de spectatori la meciuri (mai mari decît în numeroase țări europene) ci și cele de jucători noi legitimați (**80 000 actualmente**, din care aproape 4 000 înscriși în registrele federației în cursul anului care se încheie), precum și cifra secțiilor de fotbal, ajunse — în urma înființării în 1973 a aproape 200 de noi asemenea unități — la **aproximativ 3 000**. Desigur, în comparație cu fotbalul din alte țări, în raport și cu populația țării noastre, aceste date statistice nu sînt impresionante, dar ele dovedesc că **fotbalul este în extindere, că tineretul este în continuare atras de acest sport.**

În același context se situează, desigur, și apariția, în anul ale cărui ultime zile se scurg acum, **a patru noi centre de copii și juniori, numărul acestora pe cuprinsul țării ridicîndu-se acum la 45.**

Nu putem ignora, în aceeași ordine de idei, **extinderea sistemului competițional divizionar** înregistrată la jumătatea anului, concretizată prin 18 echipe în primul eșalon valoric, prin înființarea celor trei serii cu un total de 54 de formații în Divizia B și — mai ales — prin angrenarea într-o activitate competițională regulată și la nivel superior a numeroase centre fotbalistice noi, în speță înființarea celor 12 serii de Divizia C cu cîte 16 echipe fiecare. Prin urmare, totalul echipelor divizionare ale fotbalului nostru a atins cifra de 264 și dacă după un singur sezon de activitate nu se pot trage prea multe concluzii, este totuși cert că noua formulă se arată deocamdată viabilă, că ea a creat o **efervescență pozitivă, favorabilă dezvoltării fotbalului, în toate județele țării, în destule centre urbane noi sau chiar sătești.**

În legătură cu primul eșalon valoric, întrecerea divizionarelor A, s-au exprimat în acest an, și mai ales în sezonul de toamnă, **o serie de nemulțumiri** (îndreptățite) **relative la nivelul său tehnic.** Nu este cazul, în acest articol, să intrăm în detalii, nefiind vorba despre o analiză a campionatului, dar vom reține promisiunea pe care ne-au făcut-o cluburile fruntașe în finalul sezonului cînd — paradoxal!? — etapele de campionat ne-au oferit jocuri mai bune.

Dacă, totuși, Divizia A ne-a oferit și unele motive de satisfacție, acestea se înscriu **în sfera promovărilor, a unor debuturi promițătoare,** a îmbogățirii fondului de jucători. Nume necunoscute sau aproape necunoscute cu un an în urmă (Balaci, Bălan, Jivan, Iorgulescu, Schepp, Kukla, Berneanu, Matei, Rîșniță, Bartales, Mărculescu, Iovănescu, Ion Ion, Lucuță, Vrînceanu, Pîslaru, Nițu, Stoichiță, Enescu, Țaporea) se înscriu azi printre cele de largă circulație în sfera discuțiilor, toți acești jucători datorînd consacrarea sau semiconsacrarea lor ca elemente de bază ale Diviziei A, anului care se încheie.

Enumerarea acestor cîteva aspecte pozitive ale anului fotbalistic nu trebuie deloc înțeleasă ca **o ignorare a lipsurilor — reale și majore — ale activității în acest sport care, în ansamblu, pentru 1973, n-a răspuns așteptărilor (justificate) ale iubitorilor săi.** De altfel, însăși ratarea calificării, de care am amintit în primele rînduri, nu este un fenomen întîmplător, de conjunctură ocazională, de genul — să zicem — ratării calificării de către Anglia, în fața Poloniei.

Evoluția mondială a fotbalului, nivelul său tehnic și tactic în creștere, solicitările fizice maximale pe care le impune la nivelul marii performanțe, toate acestea trebuie luate în considerare atunci cînd discutăm despre pretențiile fotbalului nostru de a fi competitiv, la nivelul ridicat în arena internațională.

Or, din acest punct de vedere, practica ultimilor ani ne-a arătat că **a reduce totul la sloganul numărului orelor de antrenament înseamnă a**

Radu URZICEANU

(Continuare în pag. a 5-a)

O asemenea consolare este platonică deși, într-un fel, are valoarea ei pentru că la un drum nou se pornește întîi și întîi cu contingente vechi, a căror stare de spirit are o importanță hotărîtoare pentru viitor. Dorința unanimă de a reface o situație ratată devine cel mai solid suport pentru noua tentativă.

Speranțele fotbalului nostru ca și ale aceluia englez, ocolesc acum tragerea la sorți de la 5 ianuarie a grupelor turneului final al C.M. '74 și se îndreaptă cu mare interes spre tragerea la sorți a grupelor campionatului european, de la 16 ianuarie...

Fotbalul nostru nu așteaptă însă cu mîinile încrucișate noul ciclu de confruntare internațională. De la jucători, care au simțit la acest sfîrșit de an lipsa de entuziasm pentru contribuția lor modestă la panoramicul de performanțe sportive românești și pînă la federație care a reactualizat planuri de acțiune judicioase și a solicitat măsuri și sprijin eficient din partea C.N.E.F.S., pentru o structură solidă a fotbalului.

Principalele direcții de îmbunătățire a activității fotbalistice se referă la

— instituirea unor forme de organizare și conținut în pregătire pentru copii și juniori care să elimine dificultățile de timp pentru antrenament, distanțe de casă, școală și teren de sport

— ridicarea cluburilor fruntașe din țara noastră la nivelul cluburilor internaționale prin acțiuni stimulatorii, prin creșterea autonomiei acestora

— îmbunătățirea generală a bazei materiale a fotbalului

— lărgirea contactelor internaționale

În acțiunile de dezvoltare a fotbalului nostru, de creștere a nivelului său tehnic, una din pîrghiile de bază asupra căreia trebuie acționat este, fără îndoială, preocuparea pentru juniori, schimbul de mîine al jucătorilor din eșalonul valoric superior.

Punerea activității juniorilor pe o bază cît mai solidă constituie una din condițiile de bază ale progresului acestei discipline sportive.

În fotografia noastră, un aspect dintr-un meci de juniori mult apreciat de publicul de pe stadionul „23 August", finala campionatului național pe 1973, dintre Dinamo (învingătoare în această întrecere) și formația arădeană Vagonul.

— **îmbunătățirea organizării corpului de antrenori**

— **întărirea rolului și capacității F.R. Fotbal ca organ de conducere efectivă a fotbalului.**

Acestea sînt probleme de bază ale fotbalului care, din păcate, în momente de satisfacție sau de campanie pentru atingerea unui obiectiv important, sînt lăsate pe plan secundar, de multe ori chiar abandonate.

În prezent sînt indicii importante, ca de pildă ultima ședință a Biroului Executiv al C.N.E.F.S. care și-a propus să rezolve multe din problemele fotbalului, în sensul că noul campionat european va fi abordat nu numai de către echipa națională ci de întregul organism al fotbalului românesc, consolidat, reașezat pentru o ofensivă mai frontală și mai rapida asupra nivelelor superioare internaționale.

O asemenea fortificare a fotbalului nostru ar corespunde pe deplin spiritului mereu optimist în care zeci de mii de iubitori ai fotbalului din țara noastră privesc acest sport de cîte ori se împiedică pe un drum.

Iată de ce avem motive să credem că în 1974 fotbalul va începe campania pentru sferturile de finală ale Campionatului European '76 și pentru turneul final al Campionatului Mondial '78 cu forțe sporite, cu o valoare mai ridicată, cu șanse mai mari decît pînă acum.

Ca în fiecare început de an, și în fotbal, ca pentru întreaga viață, speranțele renasc!

De aceea vă spunem din inimă, dragi cititori, LA MULȚI ANI, cu sănătate și prosperitate, cu succese depline!

Aurel NEAGU

SUBLINIERI

SPERANȚELE RENASC!

Peste cîteva zile pășim în anul 1974 și de pe acum viitoarea viitoarelor evenimente fotbalistice a început să cuprindă pe toți aceia pentru care fotbalul a devenit de mult un spectacol de nelipsit, o preocupare de fiecare zi, o destindere.

1973 n-a fost darnic cu iubitorii de fotbal, pentru că internaționalii noștri n-au știut și n-au putut să treacă de un moment greu pentru a obține calificarea la apropiatul turneu final al Campionatului Mondial '74 din R.F. Germania. Decepția a fost resimțită la toate nivelele fotbalului, de la jucători pînă la federație, dar mai cu seamă printre zecile de mii de obișnuiți ai stadioanelor. Așa se explică absența fotbaliștilor de pe lista celor mai buni 10 sportivi români ai anului 1973. Într-adevăr, nici un internațional de fotbal pe această listă de onoare alcătuită de opțiunile amatorilor de sport! Nici laureatul „Trofeului revistei Fotbal '73", Ion Dumitru, deși ancheta tradițională de sfîrșit de an a revistei noastre a atras multe sufragii, indicînd că cei ce sînt foarte aproape de fotbal nu părăsesc sportul favorit.